

Ob javni razpravi o predlogu stališč CK ZKJ o uresničevanju strategije razvoja kmetijstva

Če želimo, da bo vsak košček zemlje obdelan, pustimo kmetom svobodo

Ta misel je pravzaprav rdeča nit, ki se je vlakla skozi javno razpravo, ki so jo v okviru priprav na sejo CK ZKS o kmetijstvu, organizirali v občini Ljubljana Šiška. Da je problematika zares žgoča in v nebo vpijoča, so potrdili številni razpravljalci. Razprave se je udeležilo kar okoli sto najbolj odgovornih posameznikov, predstavnikov tako družbenega kot zasebnega sektorja v kmetijstvu ter najbelj odgovornih predstavnikov organov, pristojnih za to področje v občini.

Kmetijce najbolj skrbi dejstvo, da je v naši družbi še vedno prisotno razmišljanje, da je kmetijstvo zgolj sekundarna oskrbovalna panoga in zato se zmanjšuje interes za delo na zemlji, za nova vlaganja v razširitev in posodobitev kmetijske proizvodnje, za dodatno izobraževanje itd., kar je seveda zaskrbljujoče.

Razpravljalci so rajprej opozorili na neurejene razmere na področju zemljiške politike. Denimo vprašanje agrarnega maksimuma je še vedno jabolko spora. Namreč ni smotno, da to urejamo z Ustavo SFRJ, ampak bi morali izhajati iz posebnosti kmetijske proizvodnje v posameznih republikah in ožje. Neodgovorno je tudi ravnanje s kmetijskimi zemljišči I. kategorije, saj smo veliko plodne zemlje že pozidali. Zato so se v razpravi znova spomnili za izdelavo občinske agrokarte, ki smo si jo umislili že pred osmimi leti in je iz nerazumljivih vzrokov še nimamo. Brez načrtov na kmet ni pripravljen vlagati denar v tisto zemljišče, za katero ne ve, ali se mu bodo vlaganja čez nekaj let obrestovala, ali pa mu bodo rodovitno zemljo kar na lepem pozidali. Z ustrezno davčno politiko bi morali bolj obdavčiti tiste, ki zemljišč ne obdelujejo in jih zanemarjajo, tako da bi bil lastnik tudi na ta način prisiljen neobdelano zemljišče obdelati ali pa ga dati v najem. Pri tem je treba podaljšati tudi dobo odvzema, saj je pet let prekratek rok, da bi tisti, ki vlagajo v to zemljišče v tem obdobju tudi dobil povrnjena vložena sredstva.

Tudi za hribovskega kmeta bi morali več narediti, je bilo

slišati v razpravi. Res je, da smo v zadnjih letih zanje že veliko naredili, a še vedno nismo zajezili odhajanje s hribovskih kmetij in zmanjšali preseljevanje v mesta. Zato so si vsi bili edini, da bi morali za ohranitev in razširitev v tem področju poleg infrastrukturnih objektov (ceste, vodovod elektrika, telefon) več sredstev nameniti tudi tistim pridobitvam, ki so v ravninskih predelih že vsakdanjik (šole, vrtci, zdravstveni domovi itd.).

V razpravi je bilo ves čas slišati zahtevo po tržnih pogojih gospodarjenja, saj kmetu proizvajalcu le trg lahko prizna pravo vrednost njegovega izdelka, zahtevali so tudi hitro reševanje socialno ogroženih kmetov, pa odpravo prevelikega administriranja, urediti je treba tudi področje dohodkovnih odnosov, preprečiti neupravičeno prelivanje dohodka kmetijstva drugam itd. Vse te zahteve pa so razpravljalci najbolj ponazorili s konkretnimi vrašanji, kot denimo, zakaj naj kmet prideluje mleko, če ga mora prodati kar štiri litre, da si lahko kupi steklenico piva, zakaj je kilogram otrobov dražje od pšenice, kdo bo kmetijstvu vrnil 6,2 milijarde dinarjev, tolikšen bo namreč izpad dohodka zaradi nižjih cen mesa in mleka po zadnjih ukrepih itd. Hitrejši razvoj kmetijstva pa zavira tudi dejstvo, da se v SR Sloveniji od 9 % kmetijskega prebivalstva le 2,6 % mladih odloča za kmetijske šole. Eden od pomembnih vzrokov za tako stanje je tudi vedno slabši odnos do dela, saj se je v naši družbi utrdila miselnost, da potrebujemo le mlade, usmerjene v elektroniko, računalništvo, kibernetiko in ne v pridelavo in proizvodnjo hrane kot pogoja za preživetje. Ta miselnost je žal prisotna tudi v osnovnih šolah, v obdobju, ko mladi snujejo svojo prihodnost. In če želimo, da jim bo zares lepša, pustimo kmetom svobodo in jim ustvarimo pogoje, da bo zares vsak košček zemlje obdelan, so menili razpravljalci in zatrdirili, da je vsaka družba ne glede na družbeno politično ureditev odvisna od kmetijstva.

Ob Dnevu JLA, 22. decembru

Ob dnevu JLA, 22. decembru, je Skupščina občine Ljubljana Šiška in njene družbenopolitične organizacije imela svečano prireditve, v četrtek 17. decembra. Slavnostni govornik je bil tov. Rado Roter, predsednik skupščine, ki je v svojem govoru orisal nastanek JLA njen razvoj do današnjega dne. V prireditvi so sodelovali učenci osnovne šole Pirničice ter partizanski pevski zbor Karol Pahor. Podelili so tudi priznanja najboljšim pripadnikom teritorialne obrambe in krajevnim skupnostim, ki so pokazale zavidne rezultate na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Za izredne uspehe, dosežene pri pouku in urjenju, vodenju in poveljevanju z enotami, vložene napore in požrtvovalnosti pri delu ter krepitvi moralnopolične in bojne pripravljenosti so sprejeli pohvale in priznanja TO:

I. Na podlagi Odredbe komandanta TO občine POHVALE: Kavčič Franc, Kavalič Boris, Čebašek Stefan, Ileršič Branko, Vakselj Dušan, Cvelbar Armando, Tariba Ante, Šinkovec Ignacij, Kladnik Edvard, Šega Janez, Bergant Alojz, Cerar Marjan, Srebot Borut, Černe Andrej, Mužič Peter, Novak Jože, Depona Bela, Kranjc Marjan, Gajič Jovan, Volčič Franci, Verderber Jože, Rakovič Devad, Kocjan Matjaž.

Za uspešno sodelovanje s štabi in enotami TO so prejeli PRIZNANJA:

Kariž Darinka, Bergant Danica, Osnovna šola Tine Rožanc - Pirničice in Osnovna šola Simona Jenka - Smednik.

II. Na podlagi Odredbe zastopnika komandanta TO mesta Ljubljana POHVALE:

Mikuš Bojan, Čuk Nikolaj, Gregorič Miroslav, Šoba Jurij, Pirc Sergej, Pirnat Matevž, Štancar Goran, Kunstelj Anton, Lazič Miodir, Ferlan Dimo, Makovec Tone, Slamenjak Adolf.

Prehodno zastavico za najboljšo enoto je prejela samostojna enota za podporo TO Ljubljana Šiška.

Pisno pohvalo je prejela enota PLO TO Ljubljana Šiška.

III. Na podlagi Odredbe komandanta TO SR Slovenije POHVALE:

Dulmin Cveto, Bolkovič Ante, Skokič Slavko in Kršinar Branko.

Sprejem mladih vojaških starešin v prostorih skupščine občine Ljubljana Šiška

To je naša kasarna

V prostorih skupščine občine so ob dnevu republike slovesno sprejeli mlade vojaške starešine, ki so pred kratkim končali vojaške šole in so bili razporejeni na te dolžnosti v enote kasarne Boris Kidrič v Ljubljani. Sprejem je organiziralo predsedstvo in družbenopolitične organizacije občine Šiška. Poleg mladih starešin so se srečanja udeležili tudi starešine enot iz katerih prihajajo ti mladi fantje.

V prijateljskem vzdušju so jih gostitelji seznanili z dogodki iz NOB v Ljubljani in Šiški, z gospodarjenjem v občini in načrti za v prihodnje, Stanislav Bradeško, predsednik OK ZKS pa jih je podrobno seznanil s politično-varnostnim položajem v občini. Rekel je, da »v občini imamo okoli 6000 članov ZKJ, več kot 5000 borcev NOB, veliko število prvoborcev in narodnih herojev, imamo dejavno mladinsko organizacijo, pa tudi druge družbenopolitične organizacije uspešno delujejo. Z druge strani pa nismo »otok« katerega ne »zalivajo« problemi. Problemov imamo veliko, še posebej v gospodarstvu. V občini imamo okoli 20 % prebivalcev iz drugih delov Jugoslavije vendar mednarodnih težav nimamo kajti trudimo se, da ti ljudje ne bi imeli občutka, da so le začasnim delom in bivanjem. Tudi od vas mladih starešin pričakujemo, da so boste tvorno vključili v življenje in delo in da bomo dobro stkane vezi med občani in kasarno v Šentvidu še bolj utrdili«, je končal Stanislav Bradeško.

Srečno in zdravo novo leto 1988 želi vsem svojim članom Društvo invalidov Ljubljana Šiška